

[Finansministeren.]

og Cigaretter rammer jo ikke i særlig Grad Familier med mange Børn, tværtimod har vi til Fordel for Familier med mange Børn gennemført og gennemfører stadig meget betydelige Udgifter til Rabatordninger. Vi har Rabatordninger for Smør, for Tekstilarer o. s. v., altsammen særlig beregnet paa Familier. Jeg tror netop, at man vil erkende, at den Skattepolitik og den Understøttelsespolitik, som er gennemført, har haft til Formaal at begunstige Familien i Forhold til f. Eks. de unge Mennesker, som ikke har Familie, og som i Øjeblikket, det vil alle indrømme, tjener gode Penge. Jeg er overbevist om, at denne klare Linie i Regeringens Politik vil kunne staa for Historiens Dom.

Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard mente, at min Bedømmelse af Statsfinanserne var lidt for pessimistisk. Det skulde glæde mig, om han faar Ret. Det kan vi tale om om et Aars Tid. Jeg maa desværre sige, at mine Erfaringer hidtil ikke peger stærkt i den Retning. De er snarest gaaet i den Retning, at enhver Samling er blevet dyrere, end jeg paa Forhaand havde haabet og ventet.

Hvad specielt angaar de 50 Mill. Kr., der er sat af til forventede Ekstraudgifter i Finansaarets Løb, er jeg meget bange for, at vi om et Aars Tid maa erkende, at Udgifterne er blevet større. Jeg skal blot minde om, at hvis det gaar, som man kan skønne paa Grundlag af Forhandlingerne om Krigsforsikringerne, vil allerede næsten Halvdelen af de 50 Mill. Kr., nemlig ca. 23 Mill. Kr., være beslaglagt til dette Formaal alene, og vi er endnu ikke kommet igennem mere end godt 1½ af Finansaarets 12 Maanedere.

Hvad angaar de 125 Mill. Kr. til Flygtningene, saa maa jeg sige, at selv med de Tilsagn, vi hidtil har faaet, tvivler jeg om, at Beløbet kommer under denne Størrelse. Jeg haaber naturligvis meget, at vi kommer af med alle Flygtningene i Løbet af dette Finansaar, men det vil ikke være rigtigt af mig at regne sikkert dermed paa dette Tidspunkt.

Det ærede Medlem fremsatte derefter nogle almindelige Betragtninger om vor økonomiske Situation, og her maa jeg desværre sige, at jeg havde svært ved at finde den indre Konsekvens, som jeg ellers synes plejer at præge det ærede Medlems Udtalelser fra denne Talerstol. Det ærede Medlem

var mere pessimistisk, mente han, end jeg angaaende vor almindelige økonomiske Stilling. Han mente, at vi var inde i en Inflation, og han mente, at vore Udsigter for den kommende Tid ikke var særlig gode, og deri har han stort set Ret. Jeg tror ikke, Forskellen i vor Bedømmelse er saa stor, men netop naar man har denne Opfattelse, synes jeg, at det er meget besynderligt, at det ærede Medlem i Virkeligheden taler for at slappe den finanspolitiske Linie, som jeg har søgt at holde, idet han vilde formindske den Konsolidering, som er tilsigtet fra Regeringens Side. Jeg finder, at hvis man mener, at vi er inde i en Inflation, og at vore økonomiske Udsigter ikke er de bedste, saa er der al mulig Grund til i Øjeblikket at begrænse Købeevnen, saaledes som Tanken er fra Regeringens Side.

Hvad specielt angaar Brigaden til Tyskland, saa kan jeg ikke under de nuværende økonomiske Forhold — jeg understreger under de nuværende økonomiske Forhold — med den i Forhold til vor reelle Standard store Pengekøbeevne se, at der kan være Fornuft i at ville fordele Skatterne dertil over flere Aar end selve Brigadens Levetid. Det vilde med andre Ord sige, at det ærede Medlem gaar ind for at anvende disse godt 100 Mill. Kr. nu i de to første Aar, men først trække den dertil svarende Købeevne ind over en længere Periode. Det vil med andre Ord sige, at man bidrager til at forøge Købekraftsoverskuddet i Øjeblikket. Det synes jeg ikke er i Overensstemmelse med de Principper, som vi har fulgt, og som jeg iøvrigt har haft den Opfattelse det ærede Medlem delte.

Bemærkningen om Grundstignings-skylden skal jeg ikke gaa ind paa i Øjeblikket, vi vil jo snart vende tilbage til denne Sag.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Lovforslagene til fortsat velvillig Behandling i det høje Ting.

Formanden:

Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Bertel Dahlgaard:

Den Forskel, der tilsyneladende kan være mellem den højtærede Finansministers og mine Betragtninger over den økonomiske Tilstand her i Landet i Øjeblikket, ligger maaske til syvende og sidst deri, at den højtærede Finansminister har en større Tro